

[PRAĞ *sb m*

N sg prağ.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Słup, przy którym wystawiano przestępców na widok publiczny lub wymierzano im kary cielesne; pręgiarz: Numella, ein Hulfzeifen/ fufzfeffel. P. prağ/ kuná/ pęto/ kłodá. Volck 417, Ttt2.

Cf **PRAĞA, PRĘGIERZ**

JDok